

Nedělka 7.2.

Rút

Milé děti, pro tuto neděli si můžeme připomenout příběh Rút. V Bibli ho najdeme v knize Rút 2–3

Do třídy přijde nový spolužák. Do ulice se přistěhuje rodina, která vypadá či mluví jinak než sousedi, na něž jsme zvyklí. Máte chuť se s nimi kamarádit, objevovat, čím jsou zajímaví? Jaké mají hračky, jaké příběhy rádi poslouchají, knihy rádi čtou, jaká jídla jedí...? Nebo vám spíš něco brání? Co to je?

V biblických dobách některým hodně zbožným lidem bránilo přijmout cizince jejich náboženství. Aby to překonali, začali si vyprávět příběh o Rut.

1. Cizinka na betlémském poli

Na polích kolem Betléma začaly po dlouhé době neúrody zas jednou pořádně žně. Zlatavé obilí slibuje, že se Betlémští zas budou mít dobře. Požehaná Hospodin! Skončil hlad! Jedno z polí patří sedláku Boazovi. Každý den chodí kontrolovat, jak jde žencům sklizeň. Dnes překvapeně kouká — na strništi sbírá popadané klásky nějaká žena. Podle vzhledu cizinka. Pilně se sklání a do šátku sbírá klásky, které upadly žencům. „Kdo to tady paběrkuje?“ ptá se Boaz dozorce.

„Ale, to je ta Moabka, co přišla se starou vdovou Noemi. Víte přece, jak ztratila v cizině muže i oba syny. Mám ji poslat pryč?“

2. Boaz se dělí o úrodu

Boaze nejdřív napadlo, že by to bylo nejlepší. Ale pak mu došlo — vždyť o té jsem už slyšel! Noemi byla jeho vzdálená teta — a tohle musí být Rut! Doprovodila Noemi až do Betléma — i když musela opustit svou zem a příbuzné, kteří by se o ni postarali.

Dozorci Boaz nařídil: „Jen ji nechte pěkně sbírat! Ne aby vás napadlo ji šikanovat nebo se jí posmívat! A až bude svačina, podělte se s ní o jídlo a pití!“

A pak si Rut zavolal: „Vítej u nás na poli. Nechod' jako poslední, zařad' se mezi naše děvečky. Jen si nasbírej, kolik potřebujete!“

Rut se hluboce uklonila: „Čím jsem si vysloužila, že se ke mně chováš jak k domácí, a ne jako k cizince, vznešený pane?“

Boaz odpověděl: „Vyprávěli mi, jaké přátelství jsi projevila staré Noemi, když jste obě ovdověly. Vážím si toho, žeš ji neopustila a doprovodila ji až sem. A když nám teď Hospodin požehnal, i s tebou se o tu úrodu podělíme — i když nepatříš k vyvolenému lidu.“

3. Noemi

Toho dne večer se Rut vrátila s plným šátkem zrní.

„Koukej, Noemi, kolik toho mám! A tady jsem ti donesla svačinu! Dali mi tolik, že bych to sama nesnědla!“

Staré a smutné Noemi se po dlouhé době rozzářily oči. Už nebudou trpět hladu!

„U koho jsi paběrkovala?“

„Na poli u Boaze! A že prý tě mám pozdravovat a chodit tam dál. A představ si, vůbec mu nevadilo, že jsem z moabských dcer! Nikdo tam na mne nepokřikoval, hele, moabská přivandrovalkyně!“

„Tak u Boaze, říkáš? Na to, že je to synovec z třetího kolena, se projevil opravdu přátelsky. Snad bude v Betlémě chleba dost i pro nás, dvě vdovy bez zastání.“

A tak to šlo den za dnem celé žně. Rut chodila sbírat spadlé klásky na Boazova pole. A ženci jí opravdu přáli, i když po ní v Betlémě občas pokukovali hodně divně. A stará Noemi přestala plakat, a začala zas Hospodinu děkovat: Za to, že se směla vrátit a že našla Rut, a hlavně, že se k ní Boaz chová opravdu pěkně.

Nakonec měl Boaz s cizinkou Rut svatbu. A Rut přestala být cizí. A když se jim narodil syn, přinesli ho staré Noemi. Rozplakala se štěstím:

„Bude se jmenovat Obéd, Služebník Hospodinův. Protože věrně jsi sloužila ty Rut. Svým přátelstvím, pomocí, odvahou a vírou.“

Biblický text k zapamatování

Bude-li přebývat s tebou ve vaší zemi někdo jako host, nebudete mu škodit... Bude vám jako domorodec mezi vámi. Budeš ho milovat jako sebe samého, protože i vy jste byli hosty v zemi egyptské. (Lv 19,33–34)

K příběhu si můžeme pustit píseň Má duše Boha velebí, tady je nazpívána v adventním období, ale hodí se i k tomuto textu

<https://www.youtube.com/watch?v=ejlECuwlBqA>